

31992R0684

20.3.1992

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 74/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 684/92
z dne 16. marca 1992
o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 75 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker v skladu s členom 75(1)(a) Pogodbe oblikovanje skupne prometne politike med drugim zahteva določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov;

ker so bila taka pravila določena v uredbah Sveta št. 117/66/EGS ⁽⁴⁾, (EGS) št. 516/72 ⁽⁵⁾ in (EGS) št. 517/72 ⁽⁶⁾ in ker v tej uredbi ni nikakršnih dvomov o liberalizaciji, doseženi s temi uredbami;

ker prost pretok storitev predstavlja osnovno načelo enotne prometne politike in zahteva, da se prevoznikom iz vseh držav članic zagotovi dostop do mednarodnih prevoznih trgov brez diskriminacije na podlagi državne pripadnosti ali kraja ustanovitve;

ker naj se za zadovoljitev povpraševanja na trgu pripravijo prilagodljivi predpisi ob upoštevanju določenih pogojev za izmenične prevoze z nastanitvijo, za posebne linijske prevoze in določene občasne prevoze;

⁽¹⁾ UL C 120, 6.5.1987, str. 9,
 UL C 301, 26.11.1988, str. 5 in
 UL C 31, 7.2.1989, str. 9.

⁽²⁾ UL C 94, 11.4.1988, str. 126.

⁽³⁾ UL C 356, 31.12.1987, str. 62.

⁽⁴⁾ UL 147, 9. 8.1966, str. 2688/66.

⁽⁵⁾ UL L 67, 20.3.1972, str. 13. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 2778/78 (UL L 133, 30.11.1978, str. 4).

⁽⁶⁾ UL L 67, 20.3.1972, str. 19. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1301/78 (UL L 158, 16.6.1978, str. 1).

ker naj bodo za ohranjanje dogovorov o dovoljenju za linijske prevoze in izmenične prevoze brez nastanitve spremenjena določena pravila, zlasti glede postopkov za izdajo dovoljenja;

ker je potrebno zagotoviti ravnanje v skladu s pravili o konkurenci iz Pogodbe;

ker naj se upravni postopki čim bolj skrajšajo, brez opustitve kontrole in denarnih kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo te uredbe;

ker morajo države članice sprejeti ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe;

ker naj se uporaba te uredbe spremlja s poročilom, ki ga mora predložiti Komisija, z vidika tega poročila pa naj se preučijo vsi nadaljnji ukrepi na tem področju,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za avtobusni prevoz oseb v mednarodnem prometu na območju Skupnosti, ki ga opravljajo prevozniki, ustanovljeni v državi članici, za najem ali plačilo ali za lastni račun, skladno z njenimi zakoni, uporabljajo pa se vozila, ki so registrirana v taki državi članici in so po svoji konstrukciji in opremljenosti primerna za prevoz več kot devet oseb, vključno z voznikom, in namenjena takemu prevozu, ter za gibanje takih praznih vozil v zvezi s takim prevozom.

Menjava vozila ali prekinitve prevoza, da se lahko del vožnje opravi z drugim prevoznim sredstvom, ne vpliva na uporabo te uredbe.

2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno tretjo državo ta uredba uporablja za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo.

3. Do sklenitve sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami ta uredba ne vpliva na določbe v zvezi s prevozom iz odstavka 2, ki so vsebovane v dvostranskih sporazumih med državami članicami in temi tretjimi državami. Vendar si države članice prizadevajo sprejeti te sporazume, da zagotovijo skladnost z načelom nediskriminacije med prevozniki Skupnosti.

Člen 2

Definicije

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje definicije:

1. Linijski prevozi

1.1 Linijski prevozi so prevozi, s katerimi se zagotovi prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih linijah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajah. Linijske prevoze lahko uporabljajo vsi, vendar pod pogojem obvezne rezervacije, kadar se to zahteva.

1.2 Prevozne storitve, s katerimi se zagotovi prevoz določene kategorije potnikov, prevoz drugih potnikov pa ne, se štejejo za linijske prevoze, če se ti prevozi izvajajo pod pogoji, določenimi v točki 1.1, ne glede na to, kdo jih organizira. Taki prevozi se v nadaljevanju navajajo kot „posebni linijski prevozi“.

Posebni linijski prevozi vključujejo:

- (a) prevoz delavcev med domom in službo,
- (b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj,
- (c) prevoz vojakov in njihovih družin med državo, iz katere prihajajo, in področjem, na katerem je njihova vojašnica,
- (d) mestni prevoz na obmejnih področjih.

Dejstvo, da se posebni prevoz spreminja glede na potrebe uporabnikov, ne vpliva na razvrstitev prevoza pod linijski prevoz.

1.3 Organizacija vzporednih občasnih prevozov, ki so namenjeni istim ljudem kot obstoječi linijski prevozi, uporaba dodatnih vozil in krajših časovnih presledkov, neustavljanje na določenih postajališčih in ustavljanje na dodatnih postajališčih pri obstoječih linijskih prevozih se ureja z enakimi predpisi kot obstoječi linijski prevozi.

2. Izmenični prevozi

2.1 Izmenični prevozi so prevozi, v okviru katerih se s ponavljajočimi se odhodnimi in povratnimi vožnjami prevažajo skupine vnaprej zbranih potnikov iz posameznega odhodnega območja do posameznega namembnega območja. Te skupine, sestavljene iz potnikov, ki so zaključili odhodno vožnjo, se pripeljejo nazaj na odhodno območje z naslednjo vožnjo. „Odhodno območje“ in „namembno območje“ pomenita kraj, v katerem se vožnja začne, oziroma kraj, v katerem se vožnja konča, vsakič skupaj s kraji v radiju 50 km.

Zunaj odhodnih območij in namembnih območij lahko skupine vstopajo oziroma izstopajo v največ treh različnih krajih.

Odhodno območje in namembno območje ter dodatni kraji vstopanja in izstopanja so lahko na ozemlju ene ali več držav članic.

2.2 Izmenični prevozi z nastanitvijo vključujejo poleg prevoza tudi nastanitev za vsaj 80 % potnikov s hrano ali brez nje v namembnem kraju in po potrebi med potovanjem.

Potniki ostanejo v namembnem kraju vsaj dve noči.

Izmenične prevoze z nastanitvijo lahko opravlja skupina prevoznikov v imenu istega izvajalca, potniki pa lahko:

- bodisi opravijo povratno vožnjo s prevoznikom iz iste skupine, ki ni prevoznik, ki je opravil odhodno vožnjo
- ali na ozemlju ene od držav članic dobijo zvezo na progi z drugim prevoznikom iz iste skupine.

Imena takih prevoznikov in krajev z zvezami na progi se sporočijo pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s postopki, ki jih mora določiti Komisija po posvetovanju z državami članicami.

2.3 Za namene točke 2 je vnaprej zbrana skupina tista skupina, za katero sta organ ali oseba, ki sta zanje odgovorna v skladu s pravili države, v kateri je podjetje ustanovljeno, poskrbela za sklenitev pogodbe ali za skupno plačilo prevozov ali sta prejela vse rezervacije in plačila pred odhodom.

3. Občasni prevozi

3.1 Občasni prevozi so prevozi, ki ne spadajo niti pod definicijo linijskega prevoza niti pod definicijo izmeničnega prevoza.

Ti prevozi vključujejo:

(a) potovanja, to pomeni prevoze, za katere se isto vozilo uporablja za prevoz ene skupine vnaprej zbranih potnikov ali več takih skupin in se potniki pripeljejo nazaj na odhodni kraj;

(b) prevoze:

- ki se opravljajo za skupine vnaprej zbranih potnikov, pri katerih se potniki na istem potovanju ne pripeljejo nazaj v odhodne kraje in
- ki vključujejo tudi namestitve ali druge turistične storitve, ki niso pomožne storitve v prevozu ali pri namestitvi, kadar potniki ostanejo v namembnem kraju;

(c) prevoze, ki so organizirani ob posebnih priložnostih kot so seminarji, konference in kulturni ali športni dogodki, ki ne ustrezajo definicijam iz točk (a) in (b);

(d) prevoze, navedene v Prilogi k tej uredbi;

(e) prevoze, ki ne izpolnjujejo meril iz (a), (b), (c) in (d), to pa so ostali prevozi.

3.2 Za namene točke 3 je vnaprej zbrana skupina, skupina:

(a) za katero sta odgovorni organ ali oseba v skladu s pravili države ustanovitve prevzela sklenitev pogodbe ali skupno plačilo prevozov ali sta prejela vse rezervacije in plačila pred odhodom, in:

(b) v kateri je

- najmanj dvanajst ljudi,
- ali tolikšno število ljudi, ki sestavljajo vsaj 40 % zmogljivosti vozila, vendar brez voznika.

3.3 Prevozi iz točke 3 ostajajo občasni prevozi izključno zato, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

3.4 Občasne prevoze lahko opravlja skupina prevoznikov, ki dela v imenu istega izvajalca, potujoči pa lahko na progi na ozemlju ene od držav članic dobijo zvezo z drugim prevoznikom iz iste skupine.

Imena takih prevoznikov in krajev z zvezami na progi se sporočijo pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s postopki, ki jih mora določiti Komisija po posvetovanju z državami članicami.

4. Prevozi za lastni račun

Prevozi za lastni račun so tisti prevozi, ki jih opravljajo podjetja za svoje zaposlene ali neprofitna organizacija za svoje člane v povezavi s svojim socialnim ciljem, vendar pod pogojem, da:

- je prevozna dejavnost samo pomožna dejavnost podjetja ali organa,
- so uporabljena vozila v lasti tega podjetja ali organa oziroma so jih podjetja ali organi pridobili z odloženim plačilom oziroma je bila zanje sklenjena dolgoročna zakupna pogodba, vozi pa jih član osebja podjetja ali organa.

Člen 3

Svoboda opravljanja storitev

1. Vsak prevoznik iz člena 1, ki opravlja prevoze za najem ali plačilo, ima pravico opravljati prevozne storitve, opredeljene v členu 2, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja ustanovitve, če:

- je v državi ustanovitve sedeža pooblaščen za opravljanje linijskih prevozov, izmeničnih prevozov ali občasnih prevozov z avtobusi;
- izpolnjuje pogoje, določene v skladu s pravili Skupnosti o dovoljenju za opravljanje poklica cestnega prevoznika v domačem in mednarodnem prometu;
- izpolnjuje zakonske zahteve o cestni varnosti, ki se nanašajo na standarde za voznike in vozila.

2. Vsak prevoznik, iz člena 1, ki opravlja prevoze za lastni račun, ima dovoljenje za opravljanje prevoznih storitev, določenih v členu 13, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja ustanovitve, če:

- ima v državi ustanovitve dovoljenje za opravljanje prevozov z avtobusi v skladu s pogoji o dostopu na tržišče, ki so določeni z državno zakonodajo;
- izpolnjuje zakonske zahteve o cestni varnosti v zvezi s standardi za voznike in vozila.

Člen 4

Dostop na tržišče

1. Za izmenične prevoze z nastanitvijo, kakor je opredeljeno v členu 2(2.2) in občasne prevoze iz točk (a), (b), (c) in (d) drugega pododstavka člena 2(3.1), se ne zahteva dovoljenje.
2. Za posebne linijske prevoze iz točk (a), (b), (c) in (d) drugega pododstavka člena 2(1.2), se ne zahteva dovoljenje, če so vključeni s pogodbo sklenjeno med organizatorjem in prevoznikom.
3. Za prazne vožnje z vozili v zvezi s prevozi iz odstavkov 1 in 2 se prav tako ne zahteva dovoljenje.
4. Za linijske prevoze in izmenične prevoze brez nastanitve se zahteva dovoljenje v skladu s členi 5 do 10. Za ostale občasne prevoze, kot so opredeljeni v točki (e) drugega odstavka člena 2(3.1), in posebne linijske prevoze, druge kot prevoze iz odstavka 2 tega člena, se prav tako zahteva dovoljenje v skladu s temi členi.
5. Sporazumi za prevoznike, ki opravljajo prevoze za lastni račun iz člena 13.

ODDELEK II

LINIJSKI PREVOZI, IZMENIČNI PREVOZI BREZ NASTANITVE IN DRUGI PREVOZI, ZA KATERE SE ZAHTEVA DOVOLJENJE

Člen 5

Vrsta dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v imenu prevoznega podjetja. Podjetje jih ne sme prenesti na tretje osebe. Vendar lahko prevoznik, ki je prejel dovoljenje s soglasjem organa iz člena 6(1), opravi prevoz prek podizvajalca. V tem primeru mora biti v dovoljenju navedeno ime podjetja in njegova vloga podizvajalca. Podizvajalec pa mora izpolnjevati pogoje iz člena 3(1).

Podjetjem ki so se povezala, da bi opravljala linijski prevoz ali izmenični prevoz, se izda dovoljenje v imenu vseh podjetij. Prejme ga podjetje, ki upravlja prevoz, vsa ostala pa dobijo kopije. V dovoljenju so navedena imena vseh prevoznikov.

2. Rok veljavnosti dovoljenja ne sme biti daljši od pet let za linijske prevoze in dve leti za izmenične prevoze brez nastanitve. Rok veljavnosti se lahko skrajša bodisi na prošnjo prosilca ali z medsebojnim soglasjem pristojnih organov držav članic, na katerih ozemlju potniki vstopajo ali izstopajo.

3. V dovoljenjih je opredeljeno naslednje:

- (a) vrsta prevoza;
- (b) proga, predvsem z navedbo odhodnega in namembnega kraja;
- (c) rok veljavnosti dovoljenja;
- (d) postajališča in vozni red za linijske prevoze.

4. Dovoljenja morajo ustrezati vzorcu, ki ga določi Komisija po posvetovanju z državami članicami.

5. Dovoljenja omogočajo imetniku(-om), da opravlja(-jo) linijske prevoze in izmenične prevoze brez nastanitve na ozemljih vseh držav članic, prek katerih potekajo prevozne poti.

Člen 6

Predložitev vlog za dovoljenje

1. Vloge za dovoljenje se predložijo pristojnim organom države članice, na katere ozemlju je odhodni kraj, v nadaljnjem besedilu „organ, ki izda dovoljenje“.

Pri linijskih prevozi pomeni „odhodni kraj“ enega od terminalov.

2. Vloge morajo ustrezati vzorcu, ki ga določi Komisija po posvetovanju z državami članicami.

3. Osebe, ki prosijo za dovoljenje, zagotovijo vse nadaljnje podatke, ki jih štejejo za primerne ali jih zahteva organ, ki izda dovoljenje.

Člen 7

Postopek za izdajo dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v soglasju s pristojnimi organi vseh držav članic, na katerih ozemlju potniki vstopajo ali izstopajo. Organ, ki izdaja dovoljenje, pošlje takim organom – poleg tega pa tudi pristojnim organom držav članic, prek katerih ozemlja se opravljajo vožnje, vendar potniki ne vstopajo ali izstopajo – kopijo vloge skupaj s kopijami vsake druge ustrezne dokumentacije ter svoje soglasje.

2. Pristojni organi držav članic, od katerih se je zahtevalo soglasje, obvestijo organ, ki izdaja dovoljenje, o svoji odločitvi glede vloge v dveh mesecih. Ti roki se računajo od dneva prejema zahteve po mnenju. Če v tem roku organ, ki izdaja dovoljenja, ne prejme odgovora, velja, da so organi, s katerimi so potekala posvetovanja, dali svoje soglasje.

Organi držav članic, prek katerih ozemlja se opravljajo vožnje, vendar potniki ne vstopajo ali izstopajo, lahko organ, ki izdaja dovoljenja obvesti o svojih pripombah v časovnih rokih, določenih v prvem pododstavku.

3. Ob upoštevanju odstavkov 7 in 8, organ ki izdaja dovoljenja, odloči o vlogi v treh mesecih od datuma predložitve vloge.

4. (a) Vloga se lahko zavrne:

- če prosilec ni zmožen opraviti prevoza, ki je predmet vloge, z opremo, ki mu je neposredno na voljo;
- če prosilec v preteklosti ni ravnal v skladu z državno ali mednarodno zakonodajo o cestnem prometu, zlasti s pogoji in zahtevami v zvezi z dovoljenji za mednarodni cestni prevoz potnikov, ali je resno kršil zakonodajo o cestni varnosti, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila in za čas vožnje in počitka voznikov;
- če na podlagi vloge za podaljšanje dovoljenja pogoji za dovoljenje niso bili izpolnjeni.

(b) Vloga se lahko zavrne tudi:

- (i) če se pokaže, da bi zadevni prevoz neposredno ogrožal obstoj linijskih prevozov, za katere so že bila izdana dovoljenja, razen v primerih, v katerih zadevne linijske prevoze opravlja samo en prevoznik ali ena skupina prevoznikov;
- (ii) če se pokaže, da bi navedeni prevoz resno ogrožal izvedljivost primerljivega železniškega prevoza na zadevnih direktnih odsekih poti, ali
- (iii) če se zdi, da je opravljanje prevozov, vključenih v vlogi, namenjeno samo najbolj donosnemu prevozu, ki obstaja na zadevnih prometnih povezavah.

Dejstvo, da prevoznik ponuja nižje cene kot so tiste, ki jih ponujajo drugi cestni ali železniški prevozniki, ali dejstvo, da zadevno prometno povezavo že upravljajo drugi cestni ali železniški prevozniki, samo po sebi ne opravičuje zavrnitve vloge.

5. Organ, ki izdaja dovoljenja, lahko zavrne vlogo samo na podlagi vzrokov, ki so združljivi s to uredbo.

6. Če postopek za doseg sporazuma iz odstavka 1 ne omogoči organu, ki izdaja dovoljenja, da odloči o vlogi, se lahko zadeva predloži Komisiji v roku, določenem v odstavku 3.

7. Po posvetovanju z zadevnimi državami članicami Komisija v šestih tednih sprejme odločbo, ki začne veljati v 30 dneh po uradnem obvestilu zadevnih držav članic.

8. Odločba Komisije se še naprej uporablja, dokler zadevne države članice ne dosežejo medsebojnega sporazuma.

9. Po zaključenem postopku iz tega člena organ, ki izdaja dovoljenje, obvesti vse organe iz odstavka 1 o svoji odločitvi, tako da jim pošlje kopijo dovoljenja. Pristojni organi tranzitne države članice lahko navedejo, da ne želijo biti obveščeni na tak način.

Člen 8

Odobritev in podaljšanje dovoljenj

1. Po zaključku postopkov iz člena 7 organ, ki izdaja dovoljenja, odobri dovoljenje ali formalno zavrne vlogo.

2. V odločitvah o zavrnitvi vloge morajo biti navedeni razlogi, na katerih zavrnitev temelji. Države članice zagotovijo prevoznim podjetjem možnost, da se pritožijo, če je njihova vloga zavrnjena.

3. Člen 7 se smiselno uporablja pri vlogah za podaljšanje dovoljenj ali za spremembo pogojev, pod katerimi je treba opravljati prevoze, za katere se zahteva dovoljenje.

Pri manjših spremembah prevoznih pogojev, zlasti pri prilagajanju voznin in voznih redov, organ, ki izdaja dovoljenja, o tem samo obvesti ostale zadevne države članice.

Zadevne države članice lahko tudi soglašajo, da organ, ki izdaja dovoljenja, sam odloča o spremembah, pod katerimi se prevoz opravlja.

Člen 9

Potek dovoljenja

1. Brez vpliva na člen 14 Uredbe (EGS) št. 1191/69 ⁽¹⁾ dovoljenje za linijski prevoz poteče po preteku roka veljavnosti ali tri mesece potem, ko organ, ki izdaja dovoljenja, prejme od imetnika dovoljenja obvestilo o njegovi nameri, da bo prenehal opravljati prevoz. V takem obvestilu morajo biti navedeni ustrezni razlogi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepih držav članic glede obveznosti javnih služb o prevozu po železnici, cesti in celinskih vodnih poteh (UL L 156, 28.6.1969, str. 1). Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1893/91 (UL L 169, 29.6.1991, str. 1).

2. Če ni več povpraševanja po prevozu, se čas iz odstavka 1 skrajša na en mesec.
3. Organ, ki izdaja dovoljenja, obvesti pristojne organe drugih zadevnih držav članic, da je dovoljenje poteklo.
4. Dovoljenje za opravljanje izmeničnih prevozov brez nastanitve poteče na datum, ki ga je imetnik dovoljenja navedel v obvestilu, ki ga je poslal organu, ki izdaja dovoljenja.
5. Imetnik dovoljenja obvesti uporabnike zadevnega prevoza o odvzemu prevoza en mesec vnaprej z ustreznim obvestilom.

Člen 10

Obveznosti prevoznikov

1. Razen v primeru višje sile prevoznik, ki opravlja linijske prevoze, do poteka veljavnosti dovoljenja sprejme vse ukrepe, da zagotovi prevozno storitev, ki izpolnjuje standarde glede stalnosti, rednosti in zmožljivosti ter izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa pristojni organ v skladu s členom 5(3).
2. Prevoznik objavi prevozno pot, postajališča avtobusa, vozni red, voznine in pogoje prevoza – če ti zakonsko niso določeni – na tak način, da so ti podatki vsem uporabnikom takoj na voljo.
3. Brez vpliva na Uredbo (EGS) št. 1191/69 se zadevnim državam članicam omogoči, da z medsebojnim dogovorom in v soglasju z imetnikom dovoljenja spremenijo pogoje obratovanja, ki urejajo linijske prevoze.

ODDELEK III

OBČASNI PREVOZI, IZMENIČNI PREVOZI Z NASTANITVIJO IN DRUGI PREVOZI, IZVZETI IZ OBVEZNOSTI PRIDOBITVE DOVOLJENJA

Člen 11

Kontrolni dokument

1. Prevozi iz člena 4(1) se opravljajo s kontrolnim dokumentom.
2. Kontrolni dokument je sestavljen iz obrazca vožnje in več prevedenih obrazcev vožnje.
3. Prevoznik, ki opravlja občasne prevoze in izmenične prevoze z nastanitvijo, izpolni obrazec vožnje pred vsako vožnjo.
4. Obrazec vožnje vsebuje vsaj naslednje podatke:
 - (a) vrsto prevoza;
 - (b) glavni potovalni načrt;
 - (c) pri izmeničnem prevozu z nastanitvijo trajanje, datume ali dneve odhoda in povratka, odhodna in namembna območja ter postaje, kjer potniki vstopajo in izstopajo;

(d) vključenega prevoznika.

5. Bloke obrazcev vožnje priskrbijo pristojni organi države članice, v kateri je prevozno podjetje ustanovljeno ali telesa, ki jih ti organi imenujejo.

6. Komisija po posvetovanju z državami članicami določi obliko kontrolnega dokumenta in način njegove uporabe.

Člen 12

Lokalni izleti

V okviru mednarodnega izmeničnega prevoza z nastanitvijo ali mednarodnega občasnega prevoza lahko prevoznik opravlja občasne prevoze (lokalne izlete) v državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen.

Taki prevozi so namenjeni nerezidenčnim potnikom, ki so se prej peljali z istim prevoznikom v okviru enega od mednarodnih prevozov, omenjenih v prvem pododstavku, in jih je treba izvajati z istim vozilom ali drugim vozilom istega prevoznika ali skupine prevoznikov.

ODDELEK IV

PREVOZI ZA LASTNI RAČUN

Člen 13

1. Cestni prevozi za lastni račun, opredeljeni v točki 4 člena 2, so izvzeti iz vsakega sistema dovoljenj, vendar za te prevoze velja sistem potrdil.
2. Za prevoze za lastni račun, druge kot tiste, definirane v točki 4 člena 2, velja dovoljenje v skladu s členi 5 do 10.
3. Potrdila, določena v odstavku 1, izdaja pristojni organ države članice, v kateri je vozilo registrirano, in veljajo za celotno vožnjo, vključno s tranzitom.

Ustrezati morajo vzorcu, ki ga določi Komisija po posvetovanju z državami članicami.

ODDELEK V

KONTROLE IN DENARNE KAZNI

Člen 14

Vozovnice

1. Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, izključno posebne linijske prevoze, ali izmenični prevoz, morajo imeti na celotni vožnji vozovnice, bodisi posamične ali skupne, na katerih je navedeno naslednje:

- odhodni in namembni kraj in, če je primerno, tudi povratna vožnja;
- čas veljavnosti vozovnice;
- cena vozovnice in, pri potnikih, ki plačajo namestitve, skupna cena vožnje, vključno z nastanitvijo in podrobnosti nastanitve.

2. Vozovnico iz odstavka 1 je treba na zahtevo pokazati pooblaščenemu nadzornemu uradniku.

Člen 15

Pregledi na cesti in v podjetjih

1. Dovoljenje ali kontrolni dokument mora biti med vožnjo v vozilu in se pokaže na zahtevo pooblaščenega nadzornega uradnika.

Pri prevozih iz člena 4(2) pogodba ali overjena verodostojna kopija služi kot kontrolni dokument.

2. Prevozniki, ki upravljajo avtobuse v mednarodnem potniškem prometu, morajo dovoliti, da se opravijo vsi pregledi, ki so namenjeni zagotovitvi, da se prevozi opravljajo pravilno, zlasti glede časov vožnje in počitka. V smislu izvajanja te uredbe imajo pooblaščen nadzorni uradniki pravico, da:

- (a) pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo v zvezi z obratovanjem prevoznega podjetja;
- (b) naredijo kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali poslovne dokumentacije;
- (c) vstopijo v vsak objekt, na vsako zemljišče ali v vsako vozilo, ki je v lasti podjetja;
- (d) zahtevajo predložitev vseh podatkov iz poslovnih knjig, dokumentacije ali podatkovnih baz.

Člen 16

Vzajemna pomoč

1. Države članice na zahtevo priskrbijo drugim državam članicam razpoložljive podatke o:

- kršitvah določb te uredbe in drugih pravil Skupnosti na področju mednarodnega avtobusnega prevoza potnikov, ki jih na njihovem ozemlju opravi prevoznik iz druge države članice, in o izrečenih denarnih kaznih;
- denarnih kaznih, izrečenih njihovim lastnim prevoznikom za kršitve na ozemlju druge države članice.

2. Organ, ki izdaja dovoljenja, dovoljenje odvzame, če imetnik ne izpolnjuje več pogojev na podlagi katerih je bilo dovoljenje po tej

uredbi izdano, zlasti kadar država članica, v kateri je bil prevoznik ustanovljen, tako zahteva. Organ nemudoma obvesti pristojne organe zadevne države članice.

3. Pristojni organi držav članic prepovedo prevozniku opravljanje mednarodnega prevoza potnikov po tej uredbi, če nenehno resno krši predpise iz uredb, ki urejajo cestno varnost, zlasti v zvezi s pravili, ki veljajo za vozila, ter časom vožnje in počitka za voznike.

ODDELEK VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Prehodna določba

Dovoljenja za prevoze, ki obstajajo na dan začetka veljavnosti te uredbe, še naprej ostajajo v veljavi, dokler ne potečejo, če za zadevne prevoze še vedno velja obveznost dovoljenja.

Člen 18

Sporazumi med državami članicami

1. Države članice lahko sklepajo dvostranske in večstranske sporazume o nadaljnji liberalizaciji prevozov, ki jih vključuje ta uredba, zlasti glede sistema dovoljenj in poenostavitve ali odprave kontrolnih dokumentov.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh sporazumih, sklenjenih po odstavku 1.

Člen 19

Izvajanje

Države članice pred 1. junijem 1992 in po posvetovanju s Komisijo sprejmejo ukrepe, ki so nujni za izvajanje te uredbe, ter jih sporočijo Komisiji.

Države članice sprejmejo ukrepe, v zvezi z načini opravljanja pregledov o skladnosti in denarnih kaznih za kršitve. Zagotovijo, da se vsi taki ukrepi uporabijo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja ustanovitve prevoznika.

Člen 20

Poročilo in predlog Komisije

1. Do 1. julija 1995 Komisija poroča Svetu o uporabi te uredbe. Pred 1. januarjem 1996 predloži Svetu predlog uredbe o poenostavitvi postopkov vključno – z vidika sklepov poročila – z odpravo dovoljenj.

2. Do 1. januarja 1997 Svet s kvalificirano večino glasuje o predlogu Komisije, iz odstavka 1.

Člen 22

Člen 21

Razveljavitve

1. Uredbe št. 117/66/EGS, (EGS) št. 516/72 in (EGS) št. 517/72 se razveljavijo.

2. Sklicevanje na razveljavljene uredbe pomeni sklicevanje na to uredbo.

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. junija 1992.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. marca 1992

Za Svet

Predsednik

Jorge BRAGA DE MACEDO

PRILOGA

Prevozi iz člena 2(3.1)(d)

Ti prevozi zajemajo:

1. Prevoze zaprtih vrat, to so prevozi, ki se opravljajo z istim vozilom, ki celo vožnjo prevaža isto skupino potnikov in jih pripelje nazaj do odhodnega kraja.
 2. Prevoze, ki vključujejo vožnjo s polnim vozilom iz odhodnega do namembnega kraja, ki mu sledi prazna vožnja do odhodnega kraja vozila.
 3. Prevoze, pred prazno vožnjo iz ene države članice v drugo državo članico na ozemlju, na katerem potniki vstopijo v vozilo, pod pogojem, da:
 - so ti potniki zbrani v skupini na podlagi prevoznih pogodb, sklenjenih pred njihovim prihodom v državo, v kateri vstopijo,
 - je te potnike predhodno pripeljal isti prevoznik pod pogoji, določenimi v 2, v državo, v kateri ponovno vstopijo in se odpeljejo iz tiste države, ali
 - jih je povabila druga država članica, prevozne stroške pa nosi oseba, ki jih povabi. Potniki morajo biti zbrani v homogeni skupini, ki se ni nujno oblikovala izključno zaradi zadevne vožnje.
-